



# נועם זייד

יול' ע"י מבין "יקרא קדישא" מורשת רבוה"ק  
שבועת "רמות דוד" קרעמשנק - קרית גת

פרישת וישלח תשפ"ב • גליון ל"ט

## נועם זייד

## נועם ישראל

שידור "מכ"ק מרן  
ארמו"ד של ישי"א

דברי אוקים חיים מכ"ק ארמו"ד  
הקודש"ט ה'נועם ישראל" זיע"א

"ויירא יעקב מאוד" (לב.ח).

"קטנתי מכל החסדים" (לב.יא).

שקב"ה יעניש אותנו בחסדים

תמוה וכי יעקב אבינו ע"ה התיירא מבשר דם הא איתא בחובות הלכות שער אהבת ה' פרק ו' שאחד החסידים סיפר שפעם כשהלך במדבר הוא מצא ירא אלוקים אחד שישן שם וכאשר הוא שאל אותו כיצד הוא יושן במקום זה האם אינך מפחד מהאריות, הוא ענה, אני כוש מהאלוקים שיראנו ירא זולתו, וכודאי שליעקב היה אותו יראה של אותו ירא אלוקים, אם כן איך התיירא מבשר דם – עשיו, והנה בגמ' פירשו ענין יראת יעקב שהתיירא שיכשל בחטא (פסות ד.) ויירא יעקב מאוד שמא יגרום החטא, אך גם כזה קשה להבין וכתב רש"י לקמן (לב. ח) 'עם לכן גרתי ותרתי' מצוות שמרתי ולא למדתי ממעשיו הרעים', אם כן מה מקום היה ליעקב בחיר האבות מרכה לשכינה להתיירא מן החטא הלא אף כששהה בבית לכן למעלה מכ' שנה לא למד ממעשיו הרעים ושמו תרתי' מצוות אם כן האיך איפוא ראה מקום לחשוש עתה, יותר משהותו בביתו של לכן.

(דברים לבטו) 'וישמן ישורון ויבעט', דלפעמים כאשר מן השמים ניתן לאדם שפע רב, מדמה הוא כנפשו כי הוא עשה כל החיל הזה, ואין ארי נהם מתוך קופה של תבן אלא מתוך קופה של בשר ונפול ממדרגתו כי אינו מכיר בטובתו של מקום, והו' 'קטנתי' דאדם נופל לקטנות, 'מכל החסדים' ע"י שהשפיע עליו הש"ת מרוב טובו וחסדו.



**וארתה אמרת היטב איטיב עמך.** ונל"פ ע"ד הרמז, 'וארתה אמרת היטב' אם יאמר האדם תמיד שטוב לו, וכל מה העביר רחמנא לטב עביר, אזי אומר הקב"ה 'איטיב עמך' שטייב עימו כאמרת.

גדולה מידת הענוה מכל המידות טובות

או יאמר קטנתי מכל החסדים. דחסדים רומז למידות טובות, דהמידות טובות הטבעיים באדם מקודם מצד מידת החסד, ואמר ז"ל (ע"י) 'ענוה גדולה מכולם, וכמרגלא בפומיה רב"ק אאמו"ד זיע"א, מאמר הרח"ק החוזה מלובלין זיע"א 'בעסער איינער וואס ער איז נישט אין ער איז ווייסט אז ער איז נישט, ווי איינער וואר איז יא אין ווייסט אז ער יא, (דעדיף טפי אחד שהוא כלום וידוע שהוא כלום, מאשר אחד שהוא משהו וידוע שהוא משהו). משום דע"י מידת הענוה מתקרב האדם להש"ת, אך ע"י גאוה מתרחק ח"ו כאו"ל (פסות ה) 'אין אני והוא יכולין לדוד בעולם, ע"כ מידת הענוה גדולה מכולן דע"י יכולין להתקרב להקב"ה, והו' 'קטנתי' דגדולה מידת הענוה ושפלות שאדם מקטין את עצמו, 'מכל החסדים' יותר מכל שאר המידות טובות.



ונ"ל עפ"י המשל מהמגיד מדובנא ז"ל על שר שחטא חטא גדול ונתחייב ראשו למלך, ודנו המלך וכל השרים והתיעצו ביניהם איזה עונש חמוד יושת עליו על חטאו הגדול הנורא, אחד אמר במיתה, והאחד כשריפה וכו', עד שקם פיקח אחד ונענה, אדוני המלך הנה אם יענישוהו בעונש מיתה אינו אלא צער של כמה רגעים, כשריפה עוד כמה רגעים ותיכף חלף לו מן העולם, אך אנו צריכים להענישו בעונש שיצטער ימים ושנים רבים על חטאו אשר חטא, לכן עצתי היא שיעלהו המלך לגדולה יותר לעשותו שר האוצר וכדו', אשר מתוקף תפקידו יהיה עליו להתייצב מידי יום ביומו לפני המלך, ומה מאוד יגדל צעדו ובשתו לעמוד לפני המלך כידעו שהוא חטא ופשע כ"כ, ולא די שלא חמיתו המלך אלא עוד הגדילו ונשאו על כל השרים, ויגרום חרטה בליבו ככל יום מחדש.

ובזה פי' א-ל נקמות ה' א-ל נקמות הופיע, דאם ח"ו בני לא הטיבו מעשיהם וצריך להענישם ח"ו עפ"י הדין א-ל נקמות ה', אזי מבקשים אנו שיהי' א-ל נקמות הופיע, שהעונש הנקמה יהי' באופן הנ"ל ע"י שקב"ה יופיע וישפיע רוב טובה וברכה לעם קרובו ותגדל הברשה.

והו' 'קטנתי' שנעשה האדם קטן ושפל בעיניו ולבו נשבר בקרבו, 'מכל החסדים' כראותו שלא די שלא הענישו הש"ת על רוב עונותיו, אלא עוד הגדיל חסדו להשפיע עליו רוב שפע ברכה כרחמים וחסדים גדולים ועצומים.



הארם נופל לקטנות מרוב חסדים  
עוד ירמוז קטנתי מכל החסדים. ע"ד שאה"כ

בספה"ק פרי הארץ ביאר ענין יראת יעקב שמא יגרום החטא שאין הכוונה לחטא כפשוטו אלא בדקה מן הדקה לפי רום מדרגתו דהוא הנותנת הואיל והקב"ה הכתיחו 'והנה אנכי עמך ושמרתך בכל אשר תלך' וגו' התיירא יעקב שמא בא לגסות הרוח – גאוה שבוודאי הכין יעקב שלא לכל אחד הקב"ה מבטיח ומה עוד הבטחה כזאת.

ואיכא העובדא אצל זקה"ק הרר"ם מנדבורנא זיע"א, שסיפר שפעם אחת בער"פ כשהלך לשאוב מים שלנו ראה את כל הפמליא של מעלה שירדו לחזות כעבודת הקודש כשאיבת המים שלנו, והרהור לרגע בא בליבו בשעה זו האם אצל שאר הצדיקים הפמליא גם באים לחזות כעבודתם, ואמר הרר"ם דבאותו העת פרחו כל הפמליא של מעלה 'און קיין איין לאפקעלע איז נישט געבליבן' {לא נותר אפילו פסיעה אחת} והוא אותו הכתיבה של יראת יעקב שמא אחר ההבטחה האלוקות יבוא לגאות ולו אפילו הדקה ביותר.

המשך בעמוד ב' ❧

המשך בעמוד ב' ❧

צריך להוסיף בעבודת ה' על כל חסר מה'

או יאמר קטנתי מכל החסדים. ע"ד דא"י בספה"ק חובות הלכות (שער עבודת האלוהים) דככל שהקב"ה מוסיף להטיב לאדם עליו להוסיף בעבודתו ית', וזהו שאמר יעאע"ה 'קטנתי' נעשיתי קטן ושפל כעניני, 'מכל החסדים' שהקב"ה השפיע עלי, העלי להוסיף בעבודתו ית'.



אסור לאדם לחשב שכבר עשה משהו לה'

קטנתי מכל החסדים וגו' ועתה הייתי לפני מחנות. נ"ל עפ"י כ"ק אאמו"ר זיע"א, על הא דאיתא בגמ' (ברכות מה) 'כשחלה רבי יוחנן בן זכאי נכנסו תלמידיו לבקר, כיון שראה אותם התחיל לבכות, אמרו לו תלמידיו נר ישראל עמוד הימיני פטיש החזק מפני מה אתה בוכה, אמר להם אילו לפני מלך בשך ודם היו מוליכין אותי שהיום כאן ומחר בבקר וכו', אעפ"כ הייתי בוכה, ועשיתי שמולייכים אותי לפני מלך מלכי המלכים הקב"ה שהוא חי וקיים לעולם ולעולמי עולמים וכו', ולא עוד אלא שיש לפני שני דרכים אחת של גן עדן ואחת של גיהנם ואיני יודע באיזו מוליכים אותי ולא אבכה, עכ"ל הגמ'.

הקשה וכי זה שמולייכים אותו לפני ממ"ה הקב"ה אינה סיבה מספקת לבכות, והיה צריך להוסיף 'ולא עוד' דמשמעו שיש לו סיבה גדולה יותר לבכות שיש לפניו ב' דרכים, והלוא זהו סיבה קלה יותר מסיבת זה שמולייכים אותו לפני הקב"ה.

ותירץ דיהודי צריך לדעת תמיד שעדיין לא התחיל לעבוד את ה', ובכך יוסיף תמיד לעבודו בלבב שלם, ולזה בכה ריב"ז על פחיתות מדרגתו בעבודת השי"ת, ולזה אמר 'ולא עוד' דלא די בכך שמולייכים אותו לפני ממ"ה הקב"ה, 'אלא שיש לפני שני דרכים... ואיני יודע באיזו מוליכים אותי' היינו שהוא במדרגה פחותה כ"כ שהוא עוד מעלה בדעתו שיש לפניו ב' דרכים, היינו שיש אפשרות שמקומו בגן עדן, ולזה אמר 'ולא עוד' שיש לו יותר סיבה לבכות, דהא איך יעלה האדם בדעתו שיש אפשרות שמקומו בגן עדן, דהא זאת אומרת שהוא חושב בדעתו שהוא עשה משהו בעולם הזה לכבודו ית', הלוא האדם תמיד צריך להיות ליבו נשכר מקרבו על חסרונו בעבודת השי"ת.



וזהו שאמר יעאע"ה 'קטנתי מכל החסדים' שאני קטן הדל בתורה במצוות וכמעש"ט, ולא עוד אלא ועתה הייתי לפני מחנות' אני עוד מעלה בדעתי שיש לפני שני מחנות היינו גן עדן וגיהנם, דיש אפשרות שמגיע לי גן עדן.

**"הצילני נא מיד אחי מיד עשיו כי ירא אנכי אותו"** (לג.כ).

להניצל מהיצה"ר שבא ברמות יצה"ט

לכאורה 'מיד עשיו' מיותר, דמיד אחי ודאי שעשיו הוא, גם תיבת 'אותו' נראה מיותר, אלא הצילנו... כי ירא אנכי.

ונל"פ בהקדם דברי זקה"ק מוה"ר ישראל בעש"ט זיע"א על הא דאיתא בגמ' (שבת עה) 'שוחט משום מאי חייב רב אמר משום צובע' ופי' התוס' שאשוחט דעלמא קאי.

וביאר דכוונת התוס' קאי על היצה"ר שהוא שוחט דעלמא, דאח"ל (כ"ב טו) הוא יצה"ר הוא מלאך המוות, והנה אמרינן בהגדה ש"פ כפיטו חד גדיא 'ואתא הקב"ה ושחט לשוחט' (עין סוכה גב) היינו ליצה"ר שהוא שוחט דעלמא כנ"ל, וע"ז מקשה הגמ' 'שוחט' היינו היצה"ר שהוא שוחט דעלמא, 'משום מאי חייב' מיתה בידי הקב"ה, הלא בעבוד זה בראו הקב"ה שיפתה בני אדם לעבוד עבירות, א"כ כזה שהוא מפתה בני"א לעבוד עבירות הוא עושה רצון קונו, ומתוך בגמ' 'אמר רב משום צובע' דמשום כך חייב היצה"ר מיתה בידי הקב"ה, שהוא צובע עצמו ללבוש של היצה"ט, היינו שהוא מסמא את עיניהן ולכן של ישראל, וממצוה הוא עושה עבירה, ומעבירה הוא עושה מצווה, ואין זה תפקידו אלא לפתות בני"א לעבוד עבירות ותו לא, ומכיוון שהוא מועל בתפקידו בדין הוא שיענש.

וזהו נל"פ הכתוב 'הצילני נא מיד אחי מיד עשיו' והנה עשיו רומז ליצה"ר כידוע (וה"ק ח"ג קפה), וזה היה תפילת יעאע"ה 'הצילני נא מיד אחי מיד עשיו' הצילני מיד היצה"ר הוא עשיו, הבא אלי ברמות 'אחי' כאילו שהוא יצה"ט, כלומר שמעבירה הוא עושה מצווה וזהו נסיון גדול וקשה מאוד, 'כי ירא אנכי אותו' ירמז שירא אותו ית', כי עבדך ירא את ה' מאוד, ומתירא אני פן אכשל ואעבוד על רצונו ית' ח"ו.



ונראה לכאר ע"ד העבודה שהדרך הצרופה בעבודת הכורא הוא לעבוד את ה' עבודה תמה 'בלתי לה' לכדו' זה שאמר יעקב אבינו אם לכן גרתי ופירש רש"י בפירוש הראשון לא נעשיתי שר וחשוב ובפירוש השני תרי"ג מצוות שמרתי כלומר דאמר יעקב אבינו אע"פ שתרי"ג מצוות שמרתי לא נעשיתי דהיינו לא חיפשתי שר – שררה, וחשוב – חשיבות דהיינו לא חיפשתי שררה וחשיבות אלא עבדתי את הכורא עבודה תמה בלתי לה' לכדו.

והנה אין עולה לרצון לפני היצר שיעבוד האדם את כוראו על כן הוא עורב לו בכל מיני תחבולות למנעו מעבודת הכורא וכאשר רואה היצר שלא עולה בידו אזי מנעו מלעבוד את ה' באמת לשמה.

איתא בספה"ק דכל הפרשה רומז למלחמת היצר דיעקב רומז ליהודי עובד ה' ועשיו רומז ליצר הרע כידוע, ועל האדם לדעת דא"א לכבוש את היצר לגמרי וכבר רמזו לזה חז"ל לעולם תינוק יצר כאשה תהא שמאל דוחה וימין מקרבת 'מדארף ווארפן הביינרל פארן יצר הרע' אך אין הכוונה לחטא אלא כמו שפירש זקה"ק מוהר"א זיע"א הכתוב "נישא ונלכה ואלכה לנגדך" (ג.ט) ע"ד תחבולות עשה לך מלחמה נישא ונלכה דאמר היצר הרע שהולך בדרך – לעסוק בתורה שלא לשמה ואלכה לנגדך כשכבר עוסק בתורה יעסוק לשמה דאמר רז"ל אם פגע כך מנוול זה משכהו לביהמ"ד כלומר לעסוק בתורה שלא לשמה ומתוך שלא לשמה בא לשמה.

וזה שכתב רש"י התקין עצמו לשלושה דברים לדורון לתפילה ולמלחמה (לג.ט) היינו למלחמת היצר כנ"ל שצריך להערים על יצרו כבואו לעסוק בתורה ומצוות שהולך לעסוק שלא לשמה ושכבר עוסק בתורה ומצוות יעסוק בהם לשמה.



עוד יש לפרש יראת יעקב אבינו שמא יגרום החטא לא על שעבר אלא להבא שהתיירא שמא עשיו יכשילו בחטא ח"ו.



**"וישא יעקב עיניו וירא והנה עשיו בא ועמו ארבע מאות איש"** (לג.א).

יש לדקדק דלקמן לגבי עשיו כתיב 'וישא את עיניו וירא את הנשים ואת הילדים' וגו' (לג.ב) ולא כתיב 'וישא עשיו עיניו'.

ונראה לפרש דיעקב רומז לצדיק דהצדיק שומר את עיניו, ואינו מרים את עיניו סתם אלא בהיכרך גדול וגם אז הוא נושא את עיניו עם יראת שמיים שמפחד ליצרו שיכשילו בחטא מה שאין כן עשיו נושא עיניו סתם,

ולכך כתיב וישא יעקב עיניו פירוש שהצדיק אינו מסתכל חוץ לד' אמותיו אלא בהיכרך גדול ואף אז אזי הוא מרים את עיניו עם יראת שמיים ד'ירא והנה עשיו' היינו שרואה לנגד עיניו את עשיו – יצר הרע היינו שיעקב מפחד מיצר הרע שיכשילו בחטא מה שאין כן עשיו וישא את עיניו כתיב שעניו היו תמיד מודמות כלי סיבה כלומר שלא שמר את עיניו, מיד וירא את הנשים וגו'.



(שה"ט ליל שב"ק וישלח תשפ"א)

**לחזות בנועם** ♦ עובדות מרביות"ק זיע"א  
ברידי הוזה עובדא ---

פעמים רבות, אבל הרבי לא הזכיר לו ולו חצי מילה על ההלוואה שטרם נפרעה...

אבל הרבי העביר לידי את כל הסכום ובלבד להצילו מהיות עם יושבי חושך וצלמות.

**זכורתו יגן עלינו ועל כל ישראל אמן**

שנה תמימה עברה לה, ולאחריה גם השנה הבאה ולאחריהם שנים נוספים, האיש לא הגיע לפרוע את ההלוואה, שנים רבות עברו והרבי נפגש עם האיש

♦ פזר נתן לאבינוים ♦  
♦ ההלוואה שלא נפרעה ♦

היה זה אך כמה שנים לאחר בואו של רבינו לקבוע משכנו בעיר קרית גת, יום אחד מידפק על דלתות הבית 'אפשר לדבר עם האדמו"ר דבר מה?' שאל, לאחר המתנה בת כמה דקות הוכנס האיש אל רבינו.

ויהי כאשר רק נכנס מיד פרץ בבכי תמרורים ולא יכל להוציא אף מילה מפיו, רבינו עמד משתומם ומביט ברוב רחמנות על האיש שאינו מכירו כלל, הוא רואה אותו עתה לראשונה וכ"כ מתפרץ בבכי תמרורים.

משנרגע מקצת אמר לו הרבי 'אמור נא את אשר בלבבך'. האיש החל לגולל בפני הרבי 'הנני זה שנים כבר עוסק ב"ה בעסקים שונים ועושה בהם חיל, והייתי מרוויח לא מעט כסף, אבל בתקופה האחרונה נכנסתי לקשיים גדולים עד שהעסק שלי קרס, ניסיתי לשקם את עצמי אבל רק הסתבכתי יותר ויותר עד שנעשייתי לבעל חוב גדול, והנני עומד כעת במצב שאנשים מחפשים אחרי, ורוצים להושיב אותי בכלא באם לא אפרע לפחות חלק מהחובות בימים הקורבים'.

האיש שוב התפרץ בבכי תמרורים והשתטח על הרצפה מרוב בכי כשבקול יבבה אמר 'יש לי משפחה עם ילדים, מה יהא עליהם אם יושבו את אביהם בכלא'.

הרבי שמע לקול בכיו ומביט עליו בעיניו הרחמיאות, הן הוא לא מכיר כלל את האיש, זו פעם הראשונה שהוא נכנס אליו, אבל מתוך בכיו ניכרים דברי אמת, הרבי מחליט בהחלטה נועזת לעשות מעשה.

♦ ♦ ♦

לפני מספר ימים קיבל הרבי לידו עיזבון כלשהוא, בעיזבון זה היה אמור לפרנס את ביתו שזה עתה החל להקים בקרית גת ולכוון את חצרו, בימים ההם לחם וחלב בבית לא היה משהו שמוכן מאלי.

'תשמע' אמר לו הרבי 'לפני ימים מספר קיבלתי עיזבון אני מלווה לך את כל הסכום במלואו, ולכשירחב לך תחזיר לי את הכסף'.

הרבי הוציא סכום עצום של כמה עשרות אלפי דולרים, סכום השווה בערך לימינו לכ-200,000 דולר, בימים ההם יכלו לקנות עם סכום זה עולם ומלואו,

**שלישי ושבתו בשמות תורה**

בשיר וקול תורה ובשבח וזמור" להש"ת  
שהחיינו וקיימנו והגיענו לזמן הזה  
הנני מתכבד להזמיןכם להשתתף  
בשמחה של מצוה לכבודה של תורה

**הכנסת ספר תורה**

שנכתב בהיודור דב  
לעילוי נשמת אבי מורי  
דודף צדקה וחסד אוהב תורה ולומדיה  
דבי אברהם בן משה וסוליקה ז"ל מצליח  
במלאת שנה לפטירתו

שתתקיים א"ה ברוב פאר והדר  
ביום שלישי פדשות וישב י"ט כסלו תשפ"ב

התהלוצה תצא בשעה 17:30  
מבית משפחת מצליח דח' שלמה המלך 27  
בשירה ובזמרה ובליוי תזמורת

לעבר בית מודרש הגדול קרעטשניף  
שכונת דמות דוד - קרית גת  
בראשות כ"ק מודן האדמו"ר שליט"א

אחר המעמד ייערך "לחיים טיש" בהיכל בית המדרש

בברכת התורה ובידידות  
ויצ' קאן



# הגה"ק בעל ה'שבת סופר' זיע"א

## ט"ו כסלו תרס"ג

יומא דהילולא קדישא  
מצריקי הדורות זיע"א

# זיעם הנשמות

תולדותיו: בנר א' דחנוכה שנת תר"ג, זדה אורו של רבינו שמחה בונם סופר, עם היוולדו לאביו הגאון רבי אברהם שמואל בנימין בעל ה"כתב סופר" - בנו של מרנא החתם סופר זיע"א. על ברכי אביו הגדול רבה של פרעשבורג וראש הישיבה המעטידה, נתגדל רבינו בכל שנות ילדותו, והיה לפלא בעיני כל רואיו אשר ראו בו בבואה מושלמת של אביו וזקנו הגאונים. למד בחברותא עם הגאון בעל "לב העברי", ויחד עלו ונתעלו במעלות התורה וקניניה. גדולי דורו אשר ידעוהו מתוקף היותו בן רבה של פרעשבורג, הפליגו בשבחו עד לאחת, וניכרים הדברים ביותר במכתב אשר כתב הגה"ק מהר"י אסאד ז"ע, בו מפליג הוא אודותיו בשבחים וקילוסים נפלאים.

בשנות חברותו שימש כסגן לאביו ראש הישיבה והדביץ תורה לעדרים, והוסיף לעמוד על משמרתו על יד אביו אף שנים מספר לאחר נישואיו בשנת תרכ"ה, עם בת אחד מנגידי העדה בווינה הברידי. בשנת תרכ"ז עקד לווינה להתגורר בסמוך לחותנו, ושם נעשה כמעין המתגבר אשר כל דודת את ה' יבוא שמה לשתות מכאר המים החיים. שנים אחדות ישב בתוך קהילת ווינה המעטידה, עד אשר כבו המאורות ונסתלק אביו למרומים, והעטרה עברה מן האב לבנו, לשבת על כס אביו הרם ולמלא את מקומו בראשות הישיבה. בן כ"ט שנים בלבד היה כאשר נתעטר בגוד רבנות פרעשבורג, וחרף גילו הצעיר ראו בו הכל ממלא מקום ראוי ומושלם לאבותיו הקדושים, עד אשר כינהו בחדרת קודש "דעם יונגע התם סופר" (החתם סופר הצעיר). שנות רבנותו היו תור של זהב ליהדות המדינה, ותורה וקדושה פרצו והתרחבו בהן ביתר שאת. מכל קצויו ארץ הופנו אליו אגרות שאלה בהוראה וחלכה, והכל ציפו למרצא פיו כתורה מסיני. בערוב ימיו נסע לפראנקפורט דמיין לדרוש ברופאים שירפאוהו מחוליו אשר חלה בו, אולם למגינת כל לב גבר עליו חוליו בניכר, והוא נסתלק ביום ט"ו כסלו תרס"ג בשעותיו בפראנקפורט. בני הקהילה ליווהו בהלוויה גדולה לעבר פרעשבורג עיר רבנותו. ושם נברה קברו אצל קברי אבותיו הקדושים.

\*\*\*

תל תלפיות היה הגאון בעל "שבת סופר", רבה של פרעשבורג, לכל יהודי עירו והמחוזות הסמוכות לה. בכל עת היה ליבו עד ואוזניו קשובות לצרכי בני עמו, ורבים היו משחרים את פניו בבקשה כי יורה להם דבר הלכה, וכן ליטול הימנו עצה נכונה וברכה נאמנה.

מתעסק היה הגאון בצרכי הציבור וענייני הקהילה ביד רמה, ועל פיו התגדלו כל אורחות החיים וסדרי הקהילות הקדושות שבמחוז פרעשבורג. אף בני הכפרים המרוחקים סרים היו למשמעתו של הרב, ובכל ספק ושאלה מהותית מועדים היו את פניהם אל רבה הנערץ של פרעשבורג, לקבל הכרעה מפי המרא דאתרא היושב על כסא אבותיו הגדולים.

האיש הכפרי המיוגע שהתדפק על דלתו של הרב בצהרי יום, היה שליח מטעם קהילתו הקטנה והמרוחקת, אשר ישבה באחד מכפרי המחוז. מהנציצות שבקולו ניכר היה כי עניין דחוף בפיו, וכי דבר משמועתי מעיק עליו. משמשו של הרב נעתר לתזונו של הכפרי, ונכנס אל חדרו של הרב חרף היותו עסוק בהכנת שיעור לבני הישיבה, וביקש רשות להכניס את האיש. הרשות ניתנה, והשליח נכנס והתייצב בפני המרא דאתרא, כשהוא פתוח ומגולל את מבוקשו:

"אנו, בני הקהילה היהודית הקטנטנה היושבת בכפר פלוני, נהנים מהימים רגועים ופרנסתנו מצויה, תודה לך, ואף שכנינו הגויים אינם מציקים לנו בדרך כלל". כך המשיך ותיאר בקצרה את חיי הקהילה, את בית המדרש הקטן אותו הם מקפידים לפקוד מדי יום כדי שלא יחסר מנין, ואף את השיעור ב'חזק לישאל' שהם שומעים מדי ערב מפי ר' בערל החלבן. אמנם רב משלהם אין להם, אך שאלות הלכתיות רחופות הם מפניהם אל הכפר הסמוך, שם יושב רב צעיר העונה לשאלותיהם.

כך המשיך האיש, לבקשתו של הרב, ותיאר את אורח החיים היהודי בכפר דקטן, עד שקולו הושפל קמעא והוא גלל את הנושא שלשמו הגיע עד היום.

"כפי שהרב וודאי מבין, קופת קהילתנו הקטנה אינה מכילה ממון רב, וליתר דיוק אין בה כמעט מאומה. לא התברכנו בדי כסף, ולכן מעולם לא עלה בידנו לרכוש חלקת קרקע שתשמש בית קברות לנפטרים. תחת זאת אנו שוכרים מזה שנים רבות חלקת אדמה קטנה השייכת לאלמנה נכרית וזקנה, ובה אנו קוברים את מתיו. דמי השכירות משולמים מדי שנה בשנה, וכך אנו רשאים להשתמש בשדה ולשמור על כבוד בית העלמין.

אך עתה נחתה עלינו צרה. ביום בהיד הופיעה הזקנה בבית ר' יענקל החייט, המשמש גם כ'ראש הקהל' הבלתי מוכתר, והודיעה לו חגיגית כי שוב אינה מחדשת את חוזה השכירות! בכוננתה

**לעיילוי נשמת**  
זקיני רודף צדקה וחסד  
אוהב תורה ולומדיה  
**ר' אברהם בן**  
**ר' משה מצליח ז"ל**  
נלב"ע ט"ז כסלו תשפ"א  
ת.נ.צ.ב.ה.  
...  
הונצח ע"י נבדו ידינו הנכבד  
ה"ר חיים מצליח הי"ד

**נדבת**  
ידידינו הנכבד  
ה"ר ד'  
**משה חרז**  
ה"ר  
עוד יגובן בשיבה, לאורך  
ימים ושנים טובות, מתוך  
בריות גופא ונהורא  
מעליא, נחת והשפעת  
טובות לדוב אמן

**נדבת**  
ידידינו הנכבד  
הרה"ג  
**בן ציון**  
**מאשקאוויטש**  
שליט"א  
לדגל נישואי בנו  
החוקן **יוסף נ"ץ**  
י"ד שיוכה לדוב נחת מכל יצ"ח,  
לאורך ימים ושנים טובות

**נדבת**  
ידידינו הנכבד  
ה"ר ד'  
**ישראל לפקוביץ**  
ה"ר  
לדגל נישואי בנו  
החוקן **בנימין שלמה נ"ץ**  
ולדגל אירוסיו בתו בשעתומ"צ  
י"ד שיוכה לדוב נחת מכל יצ"ח,  
לאורך ימים ושנים טובות

**שהשמהה במעונם**  
**ברכת מזל טוב**  
שגורה בזה לידינו הנכבדים  
...  
היה בן ציון מאשקאוויטש שליט"א  
"רבות הוד" קיששניף - קית נח  
לדגל נישואי בנו בשעתומ"צ  
...  
ה"ר שלמה זלמן גלבמן הי"ד  
"רבות הוד" קיששניף - קית נח  
לדגל נישואי בנו בשעתומ"צ  
...  
י"ד שידו מכל יצ"ח רוב נחת וקדושה,  
עם שמחות תמיד באהליהם

**זכות**  
**אברהם ישעיה בן ציון**  
**בן חיה גילה**  
להצלחה בכל העניינים ברוחניות  
ובגשמיות, אושר ועושר  
וכייעתא דשמיא מרובה אמן  
...  
**זמנים לשב"ק:**  
הדלקת נרות: 4:18  
ציאת השבת: 5:19  
זמן ר"ת: 5:52